

Богыня-та. (бърши си съзъ-тъ) Драгано, сестро!—Ты виждаш че плачъ.—Тебе може чудно да ти ся вижда като Богыни-тъ плачъ, нъ недѣй ся чуди.—Ный Богыни-тъ плачимъ сякога,—плачемъ за добро-то съ радостны съзъ, а пакъ сърдце-то ни ся кжса, кога-то гледаме че свѣтъ-тъ плете триумфалны вѣнцы на злото!—(подига Драгана умылно) Стани, стани Драгано.—

Нека забравимъ зло-то, а да ся радваме на добро-то! Драгана.—(става) Слава, слава тебѣ Богыне!—Ты, отъ пжть-тъ на зло-то, мж въведе въ пжть-тъ на истинско-то наше назначеніе—въ пжть-тъ на истинскый-тъ животъ; за туй, Богыне, нека бжде вѣчна твоя-та слава—нека твой-тъ духъ вѣчно да владѣе въ свѣтъ-тъ!—

Богыня-та.—Не, не, любезна Драгано!—На менѣ не ся пада славословіе, нъ на Бога, кой-то е господарь надъ синца ни.—Драгана.—О! Богыне!—Ами нали славословіе-то къмъ тебе е сжщо славословіе къмъ Бога.—Какъ ще покажемъ ный че славословимъ Бога, ако не обожяваме любезнъ-тъ му дщера »Добродѣтель-тъ«!

Сичкы-тъ.—Слава, слава Богу!—Слава нему чрезъ Добродѣтель-тъ! (Богыня-та подига погледа си къмъ небе-то, а сичкы-тъ акторкы ъж окружавать, кои колѣничили, кои прави, и запѣвать):

Съвсѣмъ бѣла, въ Богынскы-тъ си дрехы
Облѣчена съсъ небеснъ красотъ,

Тя долу слѣзи (4 пжти)

И злобъ-тъ спрѣ.

Отъ пжть злонравенъ съ кротость нъ отстрани
И въведе нъ въ пжть добродѣтельный.

Ахъ да бы ъстало (4 пжти)

Вѣчно между насъ!